

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 29. Novum Calendarium in Comitiis Augustanis propositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

Andegavensi Duce, qui velut harum Sæcul. XVI.
on nium Provinciarum Princeps agno- A.C. 1582.
scetur, ac summi Pontificis gratiam
Lac in re demereri gaudebat: præterea
anno Salutis nostræ millesimo quingen-
tesimo octogesimo tertio in Hollandia, &
Frisia idem Gregorii Pontificis systema
adoptabatur, quamvis Ultrajectenses, &
Geldrienses pristinum calculi errorem
deserere renuerent.

§. XXIX.

Novum Calendarium in Comitiis Au- gustanis propositum.

Græci Schismatici, necnon Germaniæ, Sueciæ, Daniæ, & Angliæ *Thuan. l. 76.* *Vitores* Protestantes novi hujus Calendarii *apud Ciac.* usum, quamvis de ejus necessitate ipsi *pag. 15.* met convicti essent, recipere abnuebant, nulla alia ducti ratione, nisi quod hæc emendatio facta fuisset a Principe Ecclesiastico, cuius jurisdictionem ipsi non agnoscerent: nihilominus summus Pontifex omnem impendit operam, ut hæc Correctio in Germania acceptaretur, quam in rem Madrutum Cardinalem Tridentinum Episcopum ablegabat, cui Imperator spondebat, quod in comitiis Augustæ die vigesima septima Junii

Sæcul. XVI. Junii celebrandis hanc rem proponere
A.C. 1581. velit. (*)

§. XXX.

Saxonice Elector hujus Calendarii acceptationi obluditatus.

Thuan. l. 76. Ad hæc comitia Cæsar unacum Saxonice Electore, Megapolitano Duce, aliisque Principibus accesserat, ubi ad exitum hujus Conventus de promulgatione novi hujus Calendarii a Gregorio XIII. propositi agebatur, Saxone hunc in modum perorante: „Ne novum hoc Calendarium acceptetur, in hoc negotio Cæsar, & sacri Imperii auctoritas, & existimatio vertitur, cum enim in dies Pontifex dolis, ac machi-

(*) Ecce rationem, ob quam cuncta, quæ a Catholicis scribuntur, fiunt, & dicuntur, hæreticis displicant, licet varios suæ pertinaciæ obtentus studiose quærant, prout adversus Concilium Tridentinum prætexebant: quis vero unquam sibi persuadere potuisset, quod sese veritati etiam ad oculum in hoc Concilio demonstratæ subjicere voluissent illius Sectæ Viri, qui etiam in re Religionem non adeo propinque concernente unice ideo adversari certabant, quia a Catholicorum ingenio exculta fuit, quamvis ipsimet illius necessitatem agnoscerent, ac melius systema inveniendo impares essent.